

عنوان مقاله:

روان شناسی نماد رنگ در دیوان حافظ

محل انتشار:

فصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 11، شماره 24 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ندا یانس - دانشگاه چرخ نیلوفری آذربایجان

کامران پاشایی فخری - دانشگاه آزاد تبریز

خلاصه مقاله:

اد و انعکاس دهنده ویژگی های درونی آن هاست. کاربرد رنگ در عرصه زندگی بشر از اهمیت ویژه ای برخوردار است، به خصوص در عرصه ی هنر، مهم ترین عنصر در بروز خلاقیت است. شاعران در آثار خود گاه به جنبه ی حسی رنگ ها توجه می کنند و گاه فراتر از آن، ویژگی های نمادین آن ها را در نظر دارند. با کمک نیروی رنگ است که هنرمند احساسات و عواطف خود مانند خشم، ترس، عشق و... را بیان می کند. در این مقاله برآنیم تا به بررسی مفاهیم رنگ ها و کاربرد نمادین آن در دیوان حافظ بپردازیم و نحوه به کارگیری رنگ ها در چرخه صورخیال دیوان حافظ را دریابیم. روش کار در این تحقیق توصیفی تحلیلی بوده و نتایج نشان می دهد که سیاه و سرخ، پرکاربردترین رنگ در اشعار حافظ است، که حکایت از روزگار سیاه خفقان و درد آوری ست که شاعر در آن به سر برده است. رنگ سبز و فیروزه ای نیز در میان رنگ های به کار برده شده بیش تر به چشم می خورد. هر کدام از این رنگ ها در بردارنده نشانه و سمبلی خاص هستند. تأثیرات مذهبی، سیاسی، اجتماعی، تاریخی، عرفانی را می توان در کاربرد این رنگ ها احساس کرد.

کلمات کلیدی:

نماد رنگ، دیوان حافظ، صورخیال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1704138>

